

Sag anlagt den 26. november 2010 — Evropaiki Dynamiki mod Frontex

(Sag T-554/10)

(2011/C 30/95)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Athen, Grækenland) (ved advokaterne N. Korogiannakis og M. Dermizakis)

Sagsøgt: Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved de Ydre Grænser (FRONTEX)

Sagsøgerens påstande

- FRONTEX' afgørelse om ikke at antage sagsøgerens bud, der blev afgivet i forbindelse med offentligt udbud FRONTEX/OP/98/2010 — stort pilotprojekt for EUROSUR (EUT 2010 S 90-134098), samt alle yderligere relevante afgørelser fra FRONTEX, herunder afgørelsen om at tildele kontrakten til den valgte entreprenør, annulleres.
- FRONTEX' afgørelse om ikke at antage sagsøgerens bud, der blev afgivet i forbindelse med parti nr. 1 og 6 i offentligt udbud FRONTEX/OP/87/2010 — rammeaftale (EUT 2010 S 66-098323), samt alle yderligere relevante afgørelser fra FRONTEX, herunder afgørelsen om at tildele kontrakten til den valgte entreprenør, annulleres.
- FRONTEX tilpligtes at betale 9 358 915,00 EUR til sagsøgeren i erstatning for det tab, som sagsøgeren har lidt som følge af den omhandlede udbudsprocedure.
- FRONTEX tilpligtes at betale 935 891,00 EUR til sagsøgeren i erstatning for det tab, som sagsøgeren har lidt som følge af fortabelse af en mulighed og krænkelse af omdømme og troværdighed.
- FRONTEX tilpligtes at betale sagsøgerens sagsomkostninger og øvrige udgifter i forbindelse med dette søgsmål, også hvis sagsøgeren ikke får medhold.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har under denne sag nedlagt påstand om annullation af FRONTEX' afgørelser af 16. september 2010 og 20. oktober 2010 om ikke at antage sagsøgerens bud i forbindelse med offentligt udbud FRONTEX/OP/98/2010 — stort pilotprojekt for EUROSUR (EUT 2010 S 90-134098) og parti nr. 1 og 6 i offentligt udbud FRONTEX/OP/87/2010 — rammeaftale (EUT 2010 S 66-098323) samt alle yderligere relevante afgø-

relser fra FRONTEX, herunder afgørelsen om at tildele de respektive kontrakter til de valgte entreprenører. Sagsøgeren har desuden nedlagt påstand om erstatning for påståede tab i forbindelse med udbudsproceduren.

Til støtte for påstanden gør sagsøgeren følgende søgsmålsgrunde gældende.

Sagsøgeren anfører for det første, at FRONTEX tilsidesatte finansforordningens artikel 100, stk. 2⁽¹⁾ om begrundelsespligten, idet FRONTEX nægtede at fremføre en tilstrækkelig begrundelse eller forklaring over for sagsøgeren.

Sagsøgeren gør desuden gældende, at FRONTEX anlagde forskellige alvorlige urigtige skøn, tilsidesatte princippet om forbud mod forskelsbehandling og ikke overholdt udelukkelseskriterierne og således tilsidesatte finansforordningens artikel 93, stk. 1, litra f), og artikel 94.

Endelig gør sagsøgeren gældende, at FRONTEX tilsidesatte princippet om god forvaltning, da FRONTEX ulovligt sammenblandede udvælgelses- og tildelingskriterierne.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25.6.2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EUT 2002 L 248, s. 1).

Sag anlagt den 3. december 2010 — JBF RAK mod Rådet

(Sag T-555/10)

(2011/C 30/96)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: JBF RAK LLC, Al Jazeera Al Hamra og Ras Al Khaimah, De Forenede Arabiske Emirater (ved advokat B. Servais)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- annullation af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 857/2010 af 27. september 2010 om indførelse af en endelig udligningstold og om endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Iran, Pakistan og De Forenede Arabiske Emirater⁽¹⁾
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for sit søgsmål gjort følgende fire anbringender gældende:

1) For det første har Rådet tilsidesat artikel 15, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 597/2009 ⁽²⁾, idet det ikke tog hensyn til, at indførsel af råmaterialer fra Kongeriget Saudi-Arabien ikke er toldpligtig, og begik derfor en fejl ved beregningen af subsidiemargenen. Sagsøgeren har gjort gældende, at Rådet ikke i det foreliggende tilfælde

— har fastsat de udligningsberettigede subsidier korrekt, idet det ikke tog hensyn til toldunionen mellem medlemmerne af Golfens Samarbejdsråd (GCC)

— tog hensyn til en sådan toldunions virkning på de udligningsberettigede subsidiebeløb.

Sagsøgeren gør derfor gældende, at udligningstolden overstiger de udligningsberettigede subsidiebeløb, som blev fastsat ved undersøgelsen.

2) Rådet har tilsidesat artikel 30, stk. 5, i Rådets forordning (EF) nr. 597/2009, idet det har afvist at tage hensyn til de af sagsøgeren den 5. august 2010 rettidigt indgivne oplysninger.

3) Rådet har tilsidesat artikel 11, stk. 8, i Rådets forordning (EF) nr. 597/2009, idet det ikke undersøgte, om de af sagsøgeren den 5. august 2010 indgivne oplysninger var korrekte.

4) Rådet har tilsidesat princippet om god forvaltningsskik, idet det vedtog den anfægtede forordning uden at tage hensyn til samtlige oplysninger, som den havde til rådighed.

⁽¹⁾ EUT L 254, s. 10.

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 597/2009 af 11.6.2009 om beskyttelse mod subsidiert indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT L 188, s. 93).

Sag anlagt den 6. december 2010 — Novatex mod Rådet

(Sag T-556/10)

(2011/C 30/97)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Novatex Ltd, Karachi, Pakistan (ved advokat B. Servais)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Rådets gennemførelsesordning (EU) nr. 857/2010 af 27. september 2010 om indførelse af en endelig udligningstold og om endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Iran, Pakistan og De Forenede Arabiske Emirater ⁽¹⁾ annulleres.

— Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren påberåber sig to anbringender til støtte for søgsmålet.

Ifølge det første anbringende hævdes Rådet at have tilsidesat artikel 3 i Rådets forordning (EF) nr. 597/2009 ⁽²⁾ ved fejlagtigt at konkludere, at Final Tax Regime (FTR) er en ordning, hvorved der gives afkald på indtægter, og som derfor udgør et finansielt bidrag, og at sagsøgeren uvægerligt opnår en fordel ved FTR. Sagsøgeren gør følgende gældende:

— Final Tax Regime kan ikke anses for at udgøre et finansielt bidrag i henhold til artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), i Rådets forordning (EF) nr. 597/2009 som fortolket i henhold til de relevante bestemmelser i WTO-aftalen om subsidier og udligningsforanstaltninger og den fortolkning, som WTO's retspraksis har givet denne.

— Den anfægtede forordning tilsidesætter artikel 3, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 597/2009 som fortolket i henhold til de relevante bestemmelser i WTO-aftalen om subsidier og udligningsforanstaltninger, idet den konkluderer, at Final Tax Regime giver sagsøgeren en fordel.

Ifølge det andet anbringende hævdes Rådet at have tilsidesat:

— Artikel 3, stk. 2, og artikel 6, litra b), i Rådets forordning nr. 597/2009 som fortolket i henhold til de relevante bestemmelser i WTO-aftalen om subsidier og udligningsforanstaltninger ved at anvende den i undersøgelsesperioden gældende markedsrente, indhentet på den pakistanske nationalbanks hjemmeside (State Bank of Pakistan), og ikke markedsrenten på det tidspunkt, hvor lånet blev optaget af sagsøgeren.